

Список літератури: 1. Відомості про надходження податків, зборів (обов'язкових платежів) до місцевих бюджетів Мукачівського району за січень–серпень 2014 року [Електронний ресурс] // Офіційний інтернет-сайт / Мукачівська районна державна адміністрація. – 2014. – Режим доступу: <http://www.mukrayon.gov.ua/main/282.htm>. 2. Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо переведення садових і дачних будинків у жилі будинки та реєстрації в них місця проживання: Закон України: від 02 вересня 2010 р., № 1673–VII [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/1673-vii>. 3. Податковий кодекс України: від 02 грудня 2010 р., № 2755–VI : із змінами та доповненнями : станом на 01.10.2014 р. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/2755-17>. 4. Житловий кодекс Української РСР: від 30 червня 1983 р., № 5464–X : із змінами та доповненнями: станом на 27.09.2014 р. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon0.rada.gov.ua/laws/show/5464-10>. 5. Піхоцька О.М. Місцеві податки і збори в Україні / О.М. Піхоцька // Фінанси України. – 2003. – № 5. – С. 46–49. 6. Белінська Т.В. Перспективи оподаткування місцевими податками та зборами в Україні [Електронний ресурс] / Т.В. Белінська, Г.М. Мензак, Т.М. Стужук // Чернівецький торговельно-економічний інститут Київського національного торговельно-економічного університету. – Режим доступу: <http://intkonf.org/belinska-tv-menzak-gm-stuzhuk-tm-problemi-ta-perspektivi-opodatкування-mistsevimi-podatkami-ta-zborami-v-ukrayini>.

*Вусатий Д.Ю.
м. Харків, Україна*

ЩОДО ВИЗНАЧЕННЯ ДОГОВОРУ ПОДАРУНКОВОГО СЕРТИФІКАТУ

У договірному праві чіткість формулювання визначення договору має важливе практичне і теоретичне значення. Зокрема, у правильно складеному договорі виявляється закріпленим справжнє волевиявлення його сторін. Його належна фіксація в договорі-документі надає договірним відносинам правової визначеності, стабільності й прогнозованості. Крім того, визначає якою є юридична специфіка договору, адже в кожному договорі вказується на що він спрямований, якими є основні права та обов'язки його сторін, містяться відомості про характер і спосіб його виконання, припинення та розірвання тощо.

Якщо проаналізувати наявну юридичну практику укладання договору подарункового сертифікату, можна помітити, що однієї правової

моделі цього договору на практиці не зустрічається. Розмаїття представлених договірних конструкцій договору подарункового сертифікату свідчить, що він «переживає» період свого становлення і розвитку. А це, в свою чергу, позначається на різноманітності практичних підходів його правового моделювання, в конкретних договірних відносинах.

Так, в одному випадку договір подарункового сертифікату визначається як різновид договору купівлі-продажу самого подарункового сертифікату. Наприклад, за договором подарункового сертифікату продавець зобов'язується продати покупцю, а покупець зобов'язується купити в продавця подарунковий сертифікат, що посвідчує право на придбання туристичних послуг на протязі дванадцяти місяців з дня укладення договору, на суму вартості подарункового сертифікату.

Очевидним недоліком такої моделі договору подарункового сертифікату вбачається відсутність погодження істотної умови про його предмет. Ним не може бути сам подарунковий сертифікат, бо він лише посвідчує право на придбання туристичних послуг. У тому разі, якщо предметом вважати туристичні послуги, то їх конкретний перелік є невизначеним. Які саме туристичні послуги мають бути надані, у такому договорі конкретно не вказується. Оскільки не має можливості встановити, яким конкретно є предмет даного договору, його слід визнавати неукладеним.

У другому випадку – як договір купівлі продажу майнових прав, що впливають з подарункового сертифікату. Наприклад, відповідно до умов договору продавець зобов'язується передати подарунковий сертифікат, який підтверджує право пред'явника на набуття товару, а покупець сертифікату зобов'язується оплатити його вартість. Як і в першому випадку, предмет цього договору також є невизначеним.

Крім того, якщо припустити, що предметом договору подарункового сертифікату може бути майнове право, то воно має існувати на момент його укладення. У даному випадку, ми цього не спостерігаємо. Вступаючи в договір продавець подарункового сертифікату ще не має такого права. Та його і не може бути, оскільки б довелось визнати, що він володіє правом вимоги до самого себе. Право вимоги на товари, виникає в момент або в обмін на придбання подарункового сертифікату. А тому, нормативні положення Глави 54 (Купівля-продаж), відносно купівлі-продажу майнових прав, в даному випадку застосовуватися не можуть, бо це суперечить змісту і характеру цих прав.

У третьому випадку – як попередній договір. Наприклад, сторони укладають попередній договір про реалізацію продавцем товарів власнику, за яким останній зобов'язується протягом терміну дії даного договору реалізувати своє право на укладення з продавцем основного договору, предметом якого є придбання товару. На підтвердження укладен-

ня попереднього договору продавець передає власнику подарунковий сертифікат, який дає право власнику протягом терміну дії подарункового сертифіката укласти основний договір.

Відповідно до ч. 1 ст. 635 ЦК України за попереднім договором сторони зобов'язуються протягом певного строку (у певний термін) укласти договір в майбутньому (основний договір) на умовах, встановлених попереднім договором. Тобто при укладанні попереднього договору виникає зобов'язання у встановлений термін укласти певний основний договір. При цьому попередній договір повинен містити всі істотні умови основного договору.

Згідно умов договору подарункового сертифікату, що аналізується, в ньому не передбачається зобов'язання держателя сертифіката укласти договір купівлі-продажу. Більш того, у власника сертифіката не виникає жодних зобов'язань перед організацією-емітентом даного сертифікату. Подарунковий сертифікат лише надає право представити в якості оплати не кошти, а сертифікат певного номіналу. Таким чином, можна зробити висновок про те, що договір подарункового сертифікату не є попереднім договором.

У четвертому випадку, – як змішаний договір з елементами купівлі-продажу та дарування. Наприклад, покупець вносить продавцю, кошти, що зараховуються в якості плати за товари (роботи, послуги), які ним реалізуються на вимогу будь-якого пред'явника подарункового сертифікату, а продавець приймає грошові кошти та передає покупцю подарунковий сертифікат.

В якості елементів договору дарування в ньому передбачається можливість передачі подарункового сертифіката третій особі (його держателю), котра може скористатися правом, що випливає з його пред'явлення продавцю товарів. Якщо держатель подарункового сертифікату не реалізує своє право на придбання товарів, протягом строку дії договору, це його право припиняється. Тоді внесені за сертифікат кошти залишаються у продавця. Крім того, згода покупця подарункового сертифіката, відносно його дійсності тільки протягом певного строку, також трактується як обіцянка дарування дару в майбутньому.

Варто зазначити, що така модель договору подарункового сертифікату можлива, але вона теж має певні вади. Зокрема, в момент «купівлі» подарункового сертифіката його набувач жодного наміру подарувати кошти продавцю не має. Він розраховує зробити дарунок зовсім іншій особі, і мета його – оплатити цей подарунок.

З огляду на цей, далеко не повний, юридичний аналіз формулювань договору подарункового сертифікату, найбільш привабливою для нього правовою моделлю, може бути модель договору на користь третьої особи (ст. 636 ЦК України). У такому випадку, договір подарун-

кового сертифікату варто формулювати як домовленість за якою одна сторона (покупець) оплачує номінальну вартість подарункового сертифіката, а друга сторона (продавець) взамін зобов'язується передати покупцю подарунковий сертифікат, що підтверджує право третьої особи (пред'явника сертифіката), на користь якої укладено договір, вимагати від продавця передання права власності на товар, на грошову суму визначену в сертифікаті.

*Гаевая А.В.
г. Харьков, Украина*

О СТАНОВЛЕНИИ ГРАЖДАНСКОГО ОБЩЕСТВА

Понятие «гражданское общество» – одно из ключевых понятий современности. Актуальность теоретических и практических аспектов этого понятия обусловлена очевидным повышением роли рядовых граждан и их добровольных объединений во всех сферах жизнедеятельности человеческого общества – экономической, политической, социальной, духовной.

Становление гражданского общества является актуальной проблемой для Украины, так как в данный момент деятельность нашего государства направлена на построение демократии, а, как известно, без гражданского общества ни одно государство не может быть названо демократическим.

Сегодня остро встала теоретическая и практическая проблема выработки перспективного подхода к оценке украинской истории и независимой, самостоятельной идеологической и политической позиции относительно оценки путей и средств развития Украины. Демократизация создает возможности для прогрессивного развития Украины [1, с. 213].

Особенностью и противоречивостью переходного общества, которым является современная Украина, является то, что сложности переходных процессов, с одной стороны, предопределяют укрепление регулирующей роли государства, то есть самого государства, а с другой – перестройка гражданского общества предусматривает разгосударствление общественных институтов, уменьшение государственного влияния на них. Это обстоятельство и подчеркивает необходимость научных разработок роли государства в переходном обществе, разработки механизмов ее влияния на социальные процессы.

Следует отметить, что в нынешней Конституции и упоминания нет о гражданском обществе, на формирование которого в конечном итоге должен быть направлен весь государственно-правовой механизм.